

10

Regionaal

**Nicole's
Huiskamer**

Nicole's jongeren in touw voor voedselbank

Bovenkarspel * Ze wilden ook wel eens iets doen voor anderen. Want ze denken dat zij het moeilijk hebben, maar het kan nog veel erger. De jongeren van Stichting Nicole's Huiskamer hielden kort voor de kerstdagen een inzameling voor mensen die het financieel zwaar hebben, zodat zij en hun gezin met de kerst toch een presentje krijgen. Besloten werd de ingezamelde spul-

len af te geven aan de voedselbank in Hoorn, een goede bestemming. Alles is fraai ingepakt, gelabeld, in de auto geladen en naar Hoorn gereden, nog voor de kerstuitgifte. Een delegatie van jongeren vertrok vervolgens met enkele teamleden naar de voedselbank om de cadeautjes persoonlijk te brengen. De jongeren kregen van coördinator Han Neef een rondleiding door het

pand en uitleg over hoe de voedselbank werkt, waar alle spullen vandaan komen, hoe het wordt opgeslagen en waarom een voedselbank in deze tijd überhaupt nodig is. Neef vertelde tevens over de verjaardagscadeautjes voor kinderen en dat zelfs wordt geholpen bij het uitdelen op school. Zo werd de jongeren pijnlijk duidelijk hoe moeilijk mensen het soms

hebben, zonder dat ze daar zelf per se schuldig aan zijn. Neef legde tevens uit dat jongeren altijd als vrijwilliger kunnen komen werken en dat er tevens bij de voedselbank stageplekken zijn voor maatschappelijke stages. Het bezoek aan de voedselbank werkte voor jongeren én team verhelderend en gaf een mooi inzicht, zo vlak voor de kerst.

Erika Groenendijk en Nicole van Rooy (r) in de huiskamer.

Gewoon even op verhaal komen

Tanja Koopen
t.koopen@hdcmedia.nl

→ **Vervolg regionale voorpagina Bovenkarspel** * Ze weet hoe het is. Nicole van Rooy ging jong uit huis en had geen eigen plek. „Ik heb het gered dankzij hulp van anderen.” Bijna als vanzelfsprekend deed ze dat zelf ook toen ze eenmaal op eigen benen stond. „Ik ging naar mijn werk met op mijn buik de baby van een vriendin. Ik gaf een zwervend Frans meisje en haar kindje onderdak...” Ze viel van het een in het ander, zonder er veel over na te denken. Ik heb altijd doorgegeven wat mij gegeven is. Ik denk alleen over wat werkt op korte termijn. Mijn vader zei altijd: 'je hebt een zielige hondjescomplex'.”

Grenzen

Zo werd ze, toen ze nog in Amsterdam werkte, al door veel mensen omringd. „Ik duldde altijd alles. Als je je huis openstelt gebeuren er ook dingen die niet altijd leuk zijn. Mensen gaan over je grenzen heen. Dat is een leerproces. Ik heb nu door hoe het werkt.”

Ze ontmoette haar man, kreeg een kindje dat al in haar buik overleed en snel erna haar zoon. Het was even teveel. Ze vertrok met man en kind naar Bovenkarspel en werd daar therapeut. Toen viel heel veel op z'n

plek. „Ik vond het helemaal leuk.” Ze geeft regressietherapie, hypnotherapie, doet familieopstellingen en verder bijna alles waar behoefte aan is. Een volle praktijk combineert ze al jaren met de opvang van jongeren, pas sinds 2011 in de Stichting Nicole's Huiskamer met rechterhand Erika Groenendijk.

Nadat haar man overleed en de crisis in 2010 intrad, realiseerde ze zich dat dingen moesten veranderen. „Ik werd ouder en voor het eerst liep mijn praktijk terug.” Er moest geld komen. Ze kwam in contact met True Blue, een charitatieve instelling. Voor hen deed ze onderzoek naar goede doelen en zo werd haar jongerenopvang er zelf een. „Iedereen bleef altijd maar eten, soms slapen. Ik had een camper, we gingen met ze op vakantie, ik wilde niet meer zo hard werken.”

Nicole's Huiskamer is nu een zorgstichting met twintig dossiers, die werkt aan gemeentelijke erkenning. Sinds een jaar woont Van Rooij in een totaal verbouwd huis met huiskamer, atelier, praktijkruimte, grote

woonkeuken voor wel vijftien eters, betegelde tuin en veel ruimte voor de jongeren. Privacy heeft ze niet veel. „Eén kamer is van mij.” Maar wat ze doet, met Erika en zo'n vijftien andere vrijwilligers, komt recht uit haar hart. Ze leeft met en voor jongeren en wint het vertrou-

wen van ouders. Van de therapeutische taal en hete aardappel van sommige hulpverleners is ze wars. „De meeste jongeren zijn megaonzeker, maar hebben een grote bek. Eronder zit een noodkreet: 'Heb mij lief!'. Ze praat in mensentaal, is direct en open. „Wij gaan voor het kind, maar

ook het systeem rondom het kind moet gezond worden. Dus bellen we gewoon aan en vallen binnen, als dat nodig is.” En het werkt. Erika: „Je trekt talenten uit kinderen. Die heeft iedereen, je moet ze alleen ontdekken.” Eigenlijk is het simpel. „Ze komen hier op verhaal.”

Huiskamer als warm bad voor lastige jongeren

Overal open huiskamers

Tanja Koopen
t.koopen@hdcmedia.nl

Bovenkarspel * Stichting Nicole's Huiskamer in Bovenkarspel wil erkenning als preventieve zorgverlener.

Het project voor jongerenopvang en begeleiding hoopt bovendien dergelijke projecten als dat in Bovenkarspel in heel Nederland van de grond krijgen. Want de behoefte aan dit soort opvang is groot, aldus initiatiefneemster van de eerste 'huiskamer' Nicole van Rooij.

In de knel

Stichting Nicole's Huiskamer is februari 2011 opgericht en richt zich op 'gewone' jongeren die thuis in de knel raken. „Dit zijn geen zwerfjongeren, maar zogeheten schaduwkinderen, die in de voorstadia van grote problemen zitten. Depressieve jongeren, jongeren met anorexiale neigingen of andere problemen tussen de 13 en 18 jaar, die gewoon even willen uitpuffen en dan weer met goede moed naar huis gaan.”

Wat van Rooij wil met haar opvang

is door preventieve zorg op afroep jongeren binnen het eigen gezin houden. „Onze opzet is jongeren thuis te laten blijven wonen, juist ter voorkoming van hoge kosten en onnodige dure trajecten.”

In Bovenkarspel bewijst de aanpak van Nicole's Huiskamer te werken. Talloze jongeren zijn hier al opgevangen en opgebloeid. Nu is Van Rooij samen met de charitatieve stichting True Blue, die haar ook sponsort, bezig een bedrijfsplan op te zetten zodat ook elders in het land huiskamers kunnen worden opgezet. „De begroting, de ruimte die je nodig hebt, het team. Wij hebben hier het wiel uitgevonden, nu moeten we verder.”

Wat Van Rooij belangrijk vindt, ook voor deze volgende stap, is gemeentelijke erkenning als zorginstelling. „We hebben nu al contact met allerlei instanties. Maar als we erkend zijn kunnen we meepraten en meedenken, zitten we dichterbij in het netwerk van betrokken instanties en zijn de lijnen duidelijker en korter. Parlan heeft al 'bemoeizorg', dat kunnen ze aan ons overdoen.”

→ **Regionaal 5: Op verhaal komen**

Enkhuizer Courant

Blauwe zone
Kersenboogerd

2

Het Gezelschap
terug naar basis

8

Polenpensions
Twisk en Andijk

5

Meer vogels in
De Zeevang

7

VOOR HET LAATSTE NIEUWS: NHD.NL

VRIJDAG 27 DECEMBER 2013

VRIJDAG 27 DECEMBER 2013

ENK202

Duim omhoog

2 Regionaal

Nicole's
Huiskamer
voorkomt leed

Een groot hart voor jongeren

De Stichting Nicole's Huiskamer in Bovenkarspel vangt jongeren op die tussen wal en schip dreigen te vallen. Ze voelen zich niet meer thuis, weten zich geen raad met zichzelf en zijn 'lastig' en vaak onzeker.

In de huiskamer van Nicole van Rooy krijgen ze een warm hart, een luisterend oor en vooral ook: begrip voor hun soms grote mond.

Een stichting die al zoveel leed heeft voorkomen en ouders en kinderen bijeen houdt, verdient gemeentelijke erkenning. Maar ook navolging. Initiatiefnemer Nicole zou graag zien dat haar huiskameridee ook elders in Nederland wordt opgezet. Het is te hopen dat er meer mensen met zo'n groot hart rondlopen.

Tanja Koopen

Hoorn